

بررسی اثربخشی آموزش تاب آوری بر سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد در کانون توسکای شهر تهران

رضا احمدی^۱، پرویز شریفی درآمدی^۲

تاریخ پذیرش: ۹۳/۷/۳۰ تاریخ وصول: ۹۲/۱۱/۱۱

چکیده

مقدمه: تحقیقات نشان می دهد که گروههای مختلف افراد بعضی از لحاظ سلامت روان در سطح پایین تر از عادی می باشند. از این رو به نظر می رسد که افراد مبتلا به وابستگی مواد نیز از لحاظ کارکردهای سلامت روان دچاره مخاطره هستند.

هدف: هدف تحقیق حاضر تعیین اثربخشی برنامه آموزش تاب آوری بر سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد در کانون توسکای شهر تهران می باشد.

روش: این تحقیق جزء تحقیقات کاربردی بوده و روش این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی است. جامعه ی آماری شامل کلیه ی نوجوانان و جوانان پسر مبتلا به وابستگی مواد کانون توسکا که در برنامه ی ۲۸ روزه ایمان مدار- پرهیز مدار تحت درمان بوده اند، می باشد. حجم نمونه ی مورد نظر شامل ۴۲ نفر می باشد که به صورت تصادفی ساده انتخاب شده اند. این افراد مورد استفاده در این تحقیق پرسشنامه های سلامت عمومی (GHQ_{28}) و پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون می باشند که بر اساس آن، آزمونها به صورت گروهی انجام شده است.

۱. کارشناس ارشد دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول) Ahmadirez@Gmail.com

۲. دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی Dr.sharifidaramadi@yahoo.com

یافته‌ها: یافته‌های تحقیق حاضر نشان می‌دهد که آموزش تاب آوری بر سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد در کانون توسکا موثر است (۰/۰۱ < p).

نتیجه‌گیری: نتیجه تحقیق حاضر نشان می‌دهد که آموزش تاب آوری بر بیبود سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد نقش مهم و تعیین کننده ای دارد. بدین معنا که آموزش تاب آوری باعث افزایش سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد می‌شود. بر اساس یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌شود که به افراد مبتلا به وابستگی مواد آموزش تاب آوری داده شود. همچنین به نظر می‌رسد که یافته‌های تحقیق حاضر می‌توانند در برنامه ریزی های پیشگیری، آموزشی و بهداشت روانی افراد مبتلا به وابستگی مواد موثر باشد.

واژگان کلیدی: تاب آوری، سلامت روان، وابستگی مواد.

مقدمه

ورنر^۱ از جمله اولین دانشمندانی بود که در دهه ۱۹۷۰ از اصطلاح تاب آوری^۲ استفاده کرد. تاب آوری، توانمندی فرد در برقراری تعادل زیستی روانی، در شرایط خطرناک است (کانتر و دیویدسون^۳، ۲۰۰۳). در واقع، تاب آوری پدیده‌ای است که از پاسخ‌های انطباقی طبیعی انسان حاصل می‌شود و علیرغم رویارویی فرد با تهدیدهای جدی، وی را در دستیابی به موفقیت و غلبه بر تهدیدها توانمند می‌سازد (خدا رحیمی، ۱۳۷۴). کامپفر^۴ (۱۹۹۹) باور داشت که تاب آوری بازگشت به تعادل اولیه^۵ یا رسیدن به تعادل سطح بالاتر (در شرایط تهدید کننده) است و از این رو سازگاری موفق در زندگی را فراهم می‌کند. در روان‌شناسی، ظرفیت مثبت افراد برای سازگاری با استرس و فجایع را تاب آوری نامیده‌اند. در این معنا تاب آوری به عنوان عوامل محافظتی و مقاومت در مقابل عوامل خطر ساز آینده مورد توجه واقع شده است (کیانی، ۱۳۸۹). تاب آوری به عنوان یکی از سازه‌های اصلی شخصیت برای فهم انگیزش،

1. Werner
2. Reciliency
3. Conner & Davidson
4. Kumpfer
5. Base line homeostasis

هیجان و رفتار مفهوم سازی شده است (بلک^۱، ۲۰۰۵؛ به نقل از کیانی، ۱۳۸۹). بلک معتقد است، تاب آوری توانایی منطبق ساختن سطح کترول بر حسب شرایط محیطی می باشد. در نتیجه این انعطاف پذیری انطباقی، افراد دارای سطح بالای تاب آوری با احتمال بیشتری در زندگی خود عواطف مثبت را تجربه می نمایند و اعتماد به نفس بالاتری داشته و در مقایسه با افرادی که از سطح پایین تاب آوری برخوردارند، سازگاری روان شناختی بهتری دارند (کیانی، ۱۳۸۹). به باور ماستن^۲ (۲۰۰۱) هنگامی که فاجعه از سر بگذرد و نیازهای اولیه انسانی تأمین گردد، آن گاه تاب آوری به ظهور می رسد. در نتیجه ی فرآیند تاب آوری، اثرات ناگوار، اصلاح یا تعدیل و یا حتی ناپدید می گردد و سلامت روان حفظ می شود (توگاد و فردیسکسون^۳، ۲۰۰۴؛ انزلیچت^۴ و همکاران، ۲۰۰۶؛ فریبرگ^۵ و همکاران، ۲۰۰۶). بسیاری از محققان بین تاب آوری و مشکلات روان شناختی رابطه ای معنا دار و منفی را گزارش کرده اند و چنین بیان می دارند که این سازه می تواند به عنوان عامل میانجی بین سلامت روان و بسیاری دیگر از متغیرها قرار گیرد و با ارتقا ای تاب آوری، فرد می تواند در برابر عوامل استرس زا، اضطراب آور و همچنین عواملی که مسبب به وجود آمدن بسیاری از مشکلات روان شناختی آنها می شود از خود مقاومت نشان داده و بر آنها غلبه نمایند (بشارت و همکاران، ۱۳۸۷).

محققان بطور مشترک تاب آوری را پیش بین سلامت روانی و پیامد ظرفیت کارکردن و کفایت اجتماعی تعریف کرده اند (اولsson^۶، ۲۰۰۳). با توجه به اینکه اعتیاد یک مشکل سلامتی و بهداشت عمومی در تمام کشورها محسوب می شود، بنابراین هر قدمی که در جهت مقابله با این معضل خانمان سوز برداشته شود، نقش مهمی در جلوگیری از به هدر رفتن امکانات

1. Block

2. Masten

3. Tugade & Fredrickson

4. Inzalicht

5. Friborg

6. Olsson

و سرمایه‌های مادی و معنوی جامعه دارد. در دنیای مدرن و پیچیده امروزی نیز مسأله سلامت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

سلامت روان عبارتست از: یک حالت پویا و کاملی از فقدان نشانه‌های بیماری و حضورنشانه‌های سلامت که دارای ابعاد ذهنی، روانی و اجتماعی است (کیسیس^۱، ۲۰۰۲). سلامت روان، نیازی اساسی و برای بهبود کیفیت زندگی انسان، امری حیاتی است (سازمان بهداشت جهانی؛ به نقل از رحیمیان بوگرو همکاران، ۱۳۸۷). افرادی که با مشکلات سلامت روانی مواجه هستند توانایی مواجه شدن با وظایف خود را از دست می‌دهند. آنها هم چنین در مقایسه با همسالانشان سطوح تاب آوری پایین تری نشان داده و بدون کمک احتمال تبدیل شدن به یک بزرگسال موثر در آینده را از دست می‌دهند. رفتارهایی از قبیل مشکلات ارتباطی با همسالان، افکار و رفتار خودکشی، سوء مصرف مواد و الکل هم پیامدهای رایجی هستند که نوجوانان در معرض خطر قرار دارند که خدمات موثر سلامت روانی می‌تواند این موانع را کاهش داده و مشکلات بعدی را ارزیابی و پیشگیری نماید (کاترین^۲، ۲۰۰۷). هم چنین در زمینه‌ی پیامدهای تاب آوری، شماری از پژوهش‌ها به افزایش سطح سلامت روان اشاره داشته‌اند از جمله: آنتونسکی^۳ (۱۹۸۷)؛ لازاروس^۴ (۲۰۰۴) و سیلیمن^۵ (۱۹۹۴)؛ به نقل از داداش زاده، ۱۳۸۸. Wolff^۶ (۱۹۹۵) در زمینه تأثیر مثبت تاب آوری بر سلامت روان بر ویژگی‌های اساسی افراد تاب آور که سلامت روان را ارتقا می‌بخشد مانند توان اجتماعی، توانمندی، حل مساله، خودگردانی و احساس هدفمندی و باور به آینده‌ای روشن تاکید دارد.

در برخی از پژوهش‌ها نیز بین تاب آوری و سرسختی با اضطراب و افسردگی رابطه منفی معنی داری ملاحظه شده است و نشان داده شده است که افراد تاب آور می‌توانند بر انواع

1. Keyes

2. Catherine

3. Antonovsky

4. Lazaruz

5. Silliman

6. Wolff

اثرات ناگوار چیره شوند (انزليچت، ارنسون^۱، گود^۲ و مککی^۳؛ ۲۰۰۶؛ به نقل از رحيميان بوگر و همكاران، ۱۳۸۵). ساماني و همكاران (۱۳۸۶) در تحقيقی به بررسی تأثير تاب آوری بر سلامت روانی و رضایت از زندگی پرداختند. در اين تحقيق ۲۸۷ دانشجوی دانشگاه شيراز ارزیابی شدند. نتایج تحقيق حاضر نشان می‌دهد که متغير تاب آوری اثر مستقيم معنی داری بر رضایتمندی از زندگی ندارد، اما دارای اثر غیر مستقيم چشم‌گير بر آن است. رحيميان بوگر و اصغر نژاد (۱۳۸۷) همبستگی معنادار بین سلامت روان و تاب آوری را گزارش می‌دهند که تاب آوری در حفظ و ارتقاء سلامت روان موثر می‌باشد. تاب آوری تعیین کننده میزان بالاتری از سلامت روان است. بشارت و همكاران (۱۳۸۷) در تحقيقی به بررسی رابطه تاب آوری و سخت کوشی با موفقیت ورزشی و سلامت روانی در ورزشکاران با حجم نمونه ۱۳۹ نفر (۹۶ نفر پسر و ۴۳ نفر دختر) از دانشجویان رشته های مختلف ورزشی دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران پرداختند. نتایج نشان داد که تاب آوری و سخت کوشی می‌تواند تغیيرات مربوط به موفقیت ورزشی و سلامت روانی را در ورزشکاران پیش بینی کند. زرین گلک (۱۳۸۹) در تحقيقی به بررسی تأثير آموزش مولفه های تاب آوری بر کاهش سطح اعتیاد پذیری و تغیير نگرش دانش آموزان سال اول مقطع متوسطه نسبت به مصرف مواد پرداخته است. کل نمونه شرکت کننده در اين پژوهش ۵۰ نفر بوده اند. نتایج پژوهش نشان داد که برنامه آموزش مولفه های تاب آوری در تغیير نگرش نسبت به مواد مخدر و کاهش اعتیاد پذیری نمونه پژوهش موثر است. همچنین اجرای آزمون همبستگی بین متغيرهای مورد مطالعه نشان داد که بین تقویت نگرش منفی نسبت به مصرف مواد مخدر و کاهش سطح اعتیاد پذیری همبستگی معناداري وجود دارد. سیدري (۱۳۸۹) در تحقيقی به بررسی اثربخشی آموزش تاب آوری بر کاهش رفتار پرخاشگرانه پرداخته است. حجم نمونه شامل ۳۰ نفر از دانش آموزان دختر دبیرستانی مقطع اول متوسطه منطقه ۱۳ آموزش و پرورش تهران بوده است. نتایج تحقيق

1. Aronson
2. Good
3. Mckay

حاکی از آن است که آموزش تاب آوری رابطه معنا داری با کاهش رفتار پرخاشگرانه در نمونه پژوهش دارد. شاکری نیا و محمد پور (۱۳۸۸) در تحقیقی به بررسی رابطه سرخختی روان شناختی و تاب آوری با سلامت روان در کوهنوردان پسر شهر رشت با حجم نمونه ۶۱ نفر پرداخته اند. بنابر نتایج این پژوهش بین تاب آوری و سلامت روان همبستگی معنادار (۰/۷۹۴) وجود دارد.

با توجه به تحقیقات فوق الذکر و هدف تحقیق حاضر که عبارت است از بررسی اثربخشی آموزش تاب آوری بر سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد، فرضیه زیر قابل تدوین و تأمل می باشد. "آموزش تاب آوری بر سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد تأثیر دارد."

روش پژوهش

روش تحقیق حاضر از نوع نیمه آزمایشی و طرح آن به صورت پیش آزمون-پس آزمون با گروه آزمایش و کنترل می باشد. در این تحقیق، آموزش تاب آوری به عنوان متغیر مستقل، میزان سلامت روان به عنوان متغیر وابسته و جنسیت، سن و وضعیت اجتماعی- اقتصادی به عنوان متغیر های کنترل کننده می باشند. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه نوجوانان و جوانان پسر مبتلا به وابستگی مواد که در برنامه‌ی ۲۸ روزه ایمان مدار-پرهیز مدار کانون توسکای شهر تهران تحت درمان بوده‌اند، می باشد. روش نمونه‌گیری در این پژوهش روش تصادفی ساده می باشد. در این نوع نمونه‌گیری به هر یک از افراد جامعه شناس مساوی داده می شود تا در نمونه انتخاب شوند (سرمد و همکاران ۱۳۸۱). حجم نمونه پژوهش شامل ۴۲ نفر می باشد که به صورت تصادفی انتخاب شده‌اند. لازم به ذکر است که جهت بررسی فرضیه پژوهش از آزمون α مستقل استفاده شده است. ابزار اندازه‌گیری در این پژوهش شامل:

پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ28): پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوال می باشد پاسخ به هر سوال با یک طیف لیکرت از چهار گزینه‌ای (خیلی کم، کم، زیاد و خیلی زیاد) است که نمره‌گذاری به صورت (خیلی کم = ۰، کم = ۱، زیاد = ۲، خیلی زیاد = ۳) می باشد. پرسشنامه

سلامت عمومی دارای ۴ خرده مقیاس می‌باشد که سوالات ۱ تا ۷ خرده مقیاس علایم جسمانی، ۸ تا ۱۵ خرده مقیاس اضطراب و اختلال خواب، (۲۶-۲۲) خرده مقیاس اختلال در عملکرد اجتماعی، (۲۳ تا ۲۷) خرده مقیاس افسردگی و نمره کل سلامت عمومی از مجموع خرده مقیاس‌ها بدست می‌آید و هر چه نمره فرد کمتر باشد بیانگر سلامت عمومی بهتر می‌باشد و نمره برش برابر با ۲۳ می‌باشد و افرادی که نمره سلامت عمومی آنها برابر یا بیشتر از ۲۳ باشد بیمار محسوب می‌شود. (کیانی، ۱۳۸۹). پایایی پرسشنامه سلامت عمومی در پژوهش یعقوبی (۱۳۷۴) با روش بازآمایی ۸۸/۰ گزارش شده است و همچنین در پژوهش تجلی و همکاران (۱۳۸۷) با روش آلفای کرونباخ ۹۱/۰ گزارش شده و همچنین در پژوهش کیانی (۱۳۸۹) با روش آلفای کرونباخ ۷۸/۰ گزارش شده است. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه سلامت عمومی، روش آلفای کرونباخ ۸۲/۰ می‌باشد.

پرسشنامه تابآوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳): این پرسشنامه دارای ۲۵ سوال است که در مقیاس لیکرت (همیشه، اغلب اوقات، گاهی اوقات، بندرت و هیچ وقت) که به گزینه همیشه = ۴، اغلب اوقات = ۳، گاهی اوقات = ۲، بندرت = ۱ و هیچ وقت = ۰ می‌گیرند. حداکثر نمره فرد این پرسشنامه ۱۰۰ و حداقل آن صفر می‌باشد. نقطه برش برای افراد عادی ۴۰/۸۰ و در افراد دارای اختلال استرس پس از سانحه ۸/۴۷ می‌باشد و هر چه نمره فرد بالاتر باشد بیانگر تابآوری بیشتر است (محمدی ۱۳۸۴؛ به نقل از کیانی، ۱۳۸۹). پایایی پرسشنامه تابآوری کانر و دیویدسون براساس پژوهش محمدی (۱۳۸۴)؛ به نقل از کیانی (۱۳۸۹) با روش آلفای کرونباخ ۸۶/۱۳ بددست آمده است و در پژوهش جوکار (۱۳۸۶)؛ به نقل از کیانی (۱۳۸۹) با روش آلفای کرونباخ ۸۹/۰ بددست آمده است. در این پژوهش پایایی پرسشنامه تابآوری کانر و دیویدسون با روش آلفای کرونباخ ۸۵/۰ می‌باشد.

فرآیند اجرای پژوهش

ابتدا از طریق نامه اداره آموزش جمعیت خیریه تولیدی دوباره، به کانون توسعکا معرفی شدم. سپس به عمل نمونه‌گیری تصادفی ساده پرداخته و ۴۲ نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند. پیش آزمون که شامل پرسشنامه‌های سلامت عمومی و تابآوری می‌باشد اجرا شد و افراد بر اساس نمره‌های آن به صورت تصادفی مرتب شدند. افرادی که بالاترین نمره را داشتند (از بالا به پایین) فرد شماره ۱ و ۲ با یکدیگر یک زوج، فرد شماره ۳ و ۴ با یکدیگر یک زوج ... و سپس از هر زوج یکی در گروه کنترل و یکی در گروه آزمایش به صورت تصادفی قرار گرفتند. افراد گروه آزمایش تحت برنامه آموزش تابآوری قرار گرفتند و در پایان پس آزمون که شامل پرسشنامه‌ی سلامت روان و تابآوری بود، اجرا شده است. سپس اختلاف بین نمره‌ها در پس آزمون و پیش آزمون محاسبه گردید تا اثر یادگیری‌های قبل از اجرای برنامه آموزش تابآوری را خنثی کند. (نمره پیش آزمون) – (نمره پس آزمون) = نمره اختلافی).

سپس به بررسی عملیات‌های آماری و مقایسه اختلاف‌های بدست آمده براساس اجرای آموزش تابآوری پرداخته شد. در این پژوهش سن، جنسیت، و وضعیت اقتصادی- اجتماعی آزمودنی‌ها کنترل شده است. همچنین انتخاب تصادفی گروه نمونه، خود عاملی بر کنترل روایی درونی پژوهش (تأثیر متغیر مستقل بر متغیر وابسته) می‌باشد.

برنامه آموش مؤلفه‌های تابآوری از ۱۲ جلسه رسمی تشکیل شده بود. این برنامه برگرفته از برنامه هندرسون و میلستین^۱، کروتز^۲ و انسٹیتوی پژوهش^۳ است، که در سال ۱۹۹۷ جهت ایجاد مدارس امن در ایالات متحده آمریکا به اجرا درآمد.

فرآیند هر جلسه مشتمل از: ۱- وارسی تکالیف جلسه قبل ۲- آموزش مستقیم به روش سخنرانی^۳- بحث گروهی^۴- چالش فکری^۵- جمع بندی جلسه بود و روش‌هایی همچون:

1. Henderson & Milstein

2. Krovetz

3. The search Institute

بررسی اثر بخشی آموزش تاب آوری بر سلامت روان افراد...□□□□

بازسازی شناختی^۱، بازی نقش^۲، بارش فکری^۳، بررسی سود و زیان، الگو سازی^۴، داستان گویی، بازی و... در طول جلسات مورد استفاده قرار گرفت.

جدول ۱. جدول برنامه آموزش تاب آوری

هدف	موضوع	تعداد جلسات
۱- کلیه شرکت کنندگان خود را معرفی کنند و با مجری کارگاه آشنا شوند. ۲- ارتباط صمیمانه‌ای بین آنها برقرار شود. ۳- شرکت کنندگان با اهداف برنامه آشنا شوند. ۴- تعریف ساده‌ای از تاب آوری ارائه کنند. ۵- ارتباط تاب آوری و سلامت روان را بیان کنند.	برقراری ارتباط با مخاطبین و آشنا کردن آنها	جلسه اول
۱- تعریف ساده و روشنی از خودآگاهی ارائه دهنده. ۲- مؤلفه‌های اصلی خودآگاهی را بیان کنند. ۳- نقاط ضعف و قوت خود را بشناسند. ۴- نسبت به اهدافشان خودآگاهی پیدا کنند. ۵- درنهایت به اعتماد به نفس برستند.	آگاهی نسبت به توانمندیهای خود	جلسه دوم
۱- درک روشنی از عزت نفس به دست آورند. ۲- علل و عوامل مؤثر در تقویت عزت نفس را شناسایی کنند.	تقویت عزت نفس	جلسه سوم
۱- تعریف ساده و روشنی از ارتباط بیان کنند. ۲- قادر باشند با اطرافیان خود ارتباط صحیح و درستی برقرار کنند. ۳- در زندگی خود به اهمیت ارتباط پی ببرند و آن را به خوبی بازگو کنند. ۴- راه برقراری ارتباط را به فرزندان خود بیاموزند.	ارتباط مؤثر	جلسه چهارم
۱- تعریف ساده و روشنی از مفهوم دوستی ارائه دهنده. ۲- ویژگی‌های دوست خوب را تشخیص داده و در ۳- انتخاب دوست به کار گیرند. ۴- قادر به تمیز دوستان خوب از بد باشند. ۵- مضررات همتشینی با دوست بد را بگویند.	برقراری روابط اجتماعی و دوستیابی	جلسه پنجم

1. Cognitive restructuring

2. Role play

3-Brain storming

4-Modeling

۱-مفهوم هدف را به سادگی بیان کنند.	۲- انواع اهداف کوتاه مدت	تعیین هدف و چگونگی	جلسه ششم
را از هم تمیز دهنند.	۳- در به کار گیری توانایی های خود اعتماد به نفس	دستیابی به آن	
کسب ننمایند.	۴- قادر شوند برای رسیدن به هدف خود برنامه ریزی کنند.		
۱-معیارهای صحیح یک تصمیم خوب را بیان کنند.	۲- اهمیت و	تعیین هدف و چگونگی	جلسه هفتم
ارزش یک تصمیم درست در زندگی را توضیح دهنند.	۳- عواقب و نتایج	دستیابی به آن	
تصمیمات را پیش بینی کنند.	۴- عادت کنند در تصمیم گیری های خانواده	تعیین هدف و چگونگی	
شرکت کنند.	۵- در زندگی درست تصمیم بگیرند.	دستیابی به آن	
۱-مراحل حل یک مسئله را به طور ساده توضیح دهند.		تعیین هدف و چگونگی	جلسه هشتم
۲-مخاطبان یاد می گیرند تا در مورد یک مسئله تفکر کنند.	۳- مخاطبان بتوانند مشکلات خود را حل کنند و برای آنها راه حل ارائه دهند.	حل مسئله	
۴-برای حل مشکلات خود به نوعی خود کارآمدی دست یابند.			
۱-تعريف ساده ای از مسئولیت پذیری ارائه دهند.	۲-مسئولیت	تعیین هدف و چگونگی	جلسه نهم
کوچکی را در محیط کانون یا خانواده عهدهدار شوند.	۳-خصوصیات یک فرد مسئولیت پذیر را به آسانی بیان کنند.	تعیین هدف و چگونگی	
۱-مفهوم خشم، اضطراب و استرس را به صورت ساده بیان کنند.	۲-نشانه های خشم، اضطراب و استرس را نام ببرید.	تعیین هدف و چگونگی	جلسه دهم
۳-علل و پیامدهای خشم، اضطراب و استرس را بیان کنند.	۴-روش های مدیریت استرس را یاد بگیرند و بتوانند به دیگران نیز یاد بدهند.	تعیین هدف و چگونگی	
۱-بتوانند معنویت را از مذهب تمیز دهند.	۲-از حس معنویت خود به	تعیین هدف و چگونگی	جلسه یازدهم
عنوان یک عامل انگیزشی استفاده کنند.	۳-به آینده خوشین و امیدوار شوند.	تعیین هدف و چگونگی	
۴-به بی همتایی خود اعتقاد پیدا کنند.		تعیین هدف و چگونگی	
۱-ویژگی های دوران نوجوانی را بیان کنند.	۲-تغیرات بلوغ را نام ببرند.	تعیین هدف و چگونگی	جلسه دوازدهم
۳-بیماری ها و خطرات دوران نوجوانی را بیان کنند.	۴-عواملی که باعث می شود افراد به این مشکلات دچار شوند را عنوان کنند.	تعیین هدف و چگونگی	
۵-عوامل خطرساز و محافظت کننده را نام ببرند.		تعیین هدف و چگونگی	

در هنگام ارائه برنامه آموزش تاب آوری به آزمودنی‌ها، به طور کامل سعی شد تا ملاحظات اخلاقی در برخورد با آنها رعایت شود. محترمانه نگه داشتن اطلاعات شخصی، حفظ عزت نفس و احساس ارزشمندی، آزادی و رضایت خاطر برای شرکت در پژوهش، عدم بایگانی اطلاعات، تجزیه و تحلیل اطلاعات جمع آوری شده از آزمودنی‌ها به صورت گروهی، به کار بردن کد برای هر یک از آزمودنی‌ها از جمله مواردی بود که در برخورد با آزمودنی‌ها رعایت شد.

یافته‌ها

قبل از بررسی فرضیه پژوهش حاضر لازم است تفاوت بین پیش‌آزمون گروه آزمایش با پیش‌آزمون گروه کنترل در متغیرهای سلامت روانی و تاب آوری پرداخته شود و نکته مهم این که بین پیش‌آزمون گروه کنترل و آزمایش در متغیر سلامت روان و تاب آوری نباید تفاوت معناداری وجود داشته باشد، تا تفاوت دو گروه کنترل و آزمایش در پس آزمون ناشی از اجرای برنامه آموزشی باشد نه تفاوت‌های اولیه آزمودنی‌ها در پیش‌آزمون. جهت بررسی تفاوت بین نمرات پیش‌آزمون دو گروه کنترل و آزمایش در متغیر سلامت روان از آزمون t مستقل استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ مشاهده می‌شود.

جدول ۲. نتایج آزمون t مستقل برای بررسی تفاوت نمرات پیش‌آزمون متغیر سلامت روان در گروه کنترل و آزمایش

		تعداد	میانگین	انحراف معیار	سطح معناداری	شاخص	
						گروه	آزمایش
۰/۸۳۱	۴۰	۰/۲۱۴	۹/۹۵	۵۰/۸۶	۲۱	کنترل	آزمایش
			۱۰/۱۹	۵۱/۵۲	۲۱		

با توجه به جدول ۲، مقدار t بدست آمده ($0/214$) با درجه آزادی ($df=40$) و سطح معناداری ($0/831 \leq p$) می‌باشد. با توجه به درجه آزادی ($df=40$) مقدار t بحرانی جدول در

سطح ۹۹ درصد اطمینان ($t=2/704$) می‌باشد. با توجه به اینکه مقدار t بدست آمده کوچکتر از t جدول می‌باشد ($2/704 < 2/704$)، لذا تفاوت از لحاظ آماری معنادار نمی‌باشد یعنی بین نمرات پیش آزمون در گروه کنترل و آزمایش در متغیر سلامت روان تفاوت معناداری وجود ندارد. جهت بررسی تفاوت بین نمرات پیش آزمون دو گروه کنترل و آزمایش در متغیر تاب آوری از آزمون t مستقل استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ مشاهده می‌شود.

جدول ۳. نتایج آزمون t مستقل برای بررسی تفاوت نمرات پیش آزمون متغیر تاب آوری در گروه آزمایش و کنترل

		شاخص				
		گروه				
		تعداد	میانگین	انحراف معیار	df	t
آزمایش		۲۱	۵۴/۹۰	۱۲/۹۴		
کنترل		۲۱	۵۴/۷۱	۹	۰/۰۵۶	۰/۰۵۵

با توجه به جدول ۳، مقدار t بدست آمده ($0/055$) با درجه آزادی ($df=40$) و سطح معناداری ($p \leq 0/956$) می‌باشد. با توجه به درجه آزادی ($df=40$) مقدار t بحرانی جدول در سطح ۹۹ درصد اطمینان ($t=2/704$) می‌باشد. با توجه به اینکه مقدار t بدست آمده کوچکتر از t جدول می‌باشد ($2/704 < 0/055$)، لذا تفاوت از لحاظ آماری معنادار نمی‌باشد یعنی بین نمرات پیش آزمون در گروه کنترل و آزمایش در متغیر تاب آوری تفاوت معناداری وجود ندارد. لازم به ذکر است که در بررسی فرضیه پژوهش حاضر نمره اختلافی: (پیش آزمون - پس آزمون = نمره اختلافی) استفاده شده است که اثر یادگیری‌های قبل از اجرای برنامه آموزش تاب آوری را ختی می‌کند.

جدول ۴. نتایج آزمون t مستقل برای بررسی تفاوت نمرات اختلافی سلامت روان در گروه آزمایش و کنترل

		شاخص				
		گروه				
		تعداد	میانگین	انحراف معیار	t	درجه آزادی
آزمایش		۲۱	۱۷/۲۹	۱۰/۸۶	۲/۸۲۱	۴۰
کنترل		۲۱	۶/۱۹	۱۴/۳۷		۰/۰۰۷

برای بررسی فرضیه پژوهش، بین نمرات اختلافی سلامت روان در گروه کنترل و آزمایش، آزمون t مستقل را محاسبه کردیم که نتایج آن در جدول ۴ مشاهده می شود. مقدار t بدست آمده ($t=2/82$) با درجه آزادی ($df=40$) و سطح معناداری ($p<0.007$) می باشد. با توجه به درجه آزادی ($df=40$) مقدار t جدول ($t=2/70.4$)، مقدار t بدست آمده بزرگتر از t جدول می باشد ($2/82 < 2/70.4$). بنابراین تفاوت از لحاظ آماری در سطح ۹۹ اطمینان درصد معنادار می باشد. می توان فرض صفر (H_0) را با ۹۹ درصد اطمینان رد کرد و فرض خلاف (H_A) را پذیرفت. یعنی اینکه تفاوت بین نمرات اختلافی گروه آزمایش و گروه کنترل متغیر سلامت روان از لحاظ آماری معنادار می باشد و با توجه به میانگین های نمرات اختلافی، که میانگین نمره اختلافی گروه آزمایش متغیر سلامت روان ($\bar{X}=17/29$) می باشد و میانگین نمره اختلافی گروه کنترل ($\bar{X}=6/19$) می باشد، بیانگر این است که میانگین اختلاف بین پیش آزمون و پس آزمون گروه آزمایش در متغیر سلامت روان بیشتر از میانگین اختلاف بین پیش آزمون و پس آزمون گروه کنترل است که بیانگر اثر اجرای برنامه آموزش تاب آوری می باشد که بر روی گروه آزمایش اجرا شده اما گروه کنترل این آموزش را نداشته اند و اختلاف بین میانگین دو گروه آزمایش و کنترل ($11/10=17/29-6/19$) ناشی از اجرای برنامه آموزش تاب آوری برای گروه آزمایش می باشد که می تواند در بهبود وضعیت سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد موثر باشد.

بحث و نتیجه گیری

نتیجه تحقیق حاضر نشان می دهد که آموزش تاب آوری بر بهبود سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد نقش مهم و تعیین کننده ای دارد. بدین معنا که آموزش تاب آوری باعث افزایش سلامت روان افراد مبتلا به وابستگی مواد می شود. نتایج حاصل از فرضیه پژوهش نشان می دهد که با یافته های برخی تحقیقات نظیر (سامانی و همکاران، ۱۳۸۶)، (رحیمیان بوگر و اصغر نژاد، ۱۳۸۷)، (شاکری نیا و محمد پور، ۱۳۸۸)، (بشارت و همکاران، ۱۳۸۷)، (زرین

کلک، ۱۳۸۹)، (کیانی، ۱۳۸۹)، (ولف، ۱۹۹۵)، (انزلیچت و همکاران، ۲۰۰۶)، (توگاد و فردریکسون، ۲۰۰۴)، (آنتونکسی، ۱۹۸۷)، (لازاروس، ۲۰۰۴)، (داداش زاده، ۱۳۸۸)، (کاترین، ۲۰۰۷)، (ماستن، ۲۰۰۱)، (سیلیمن، ۱۹۹۴) همسویی وجود دارد. در زمینه پیامدهای تاب آوری، شماری از پژوهش‌ها به افرایش سطح سلامت روان اشاره داشته‌اند از جمله: آنتونکسی ۱۹۸۷؛ لازاروس، ۲۰۰۴ و سیلیمن، ۱۹۹۴ (داداش زاده، ۱۳۸۸). ول夫 (۱۹۹۵) در زمینه تاثیر مثبت تاب آوری بر سلامت روان بر ویژگی‌های اساسی افراد تاب آور که سلامت روان را ارتقا می‌بخشد مانند توان اجتماعی، توانمندی، حل مساله، خود گردانی و احساس هدفمندی و باور به آینده‌ای روشن تاکید دارد. رحیمیان بوگر و اصغر نژاد (۱۳۸۷) همبستگی معنادار بین سلامت روان و تاب آوری را گزارش می‌دهند که تاب آوری در حفظ و ارتقاء سلامت روان موثر می‌باشدند. تاب آوری تعیین کننده میزان بالاتری از سلامت روان است. به باور ماستن (۲۰۰۱) در نتیجه‌ی فرآیند تاب آوری، اثرات ناگوار، اصلاح یا تعدیل و یا حتی ناپدید می‌گردند و سلامت روان حفظ می‌شود. توجیه و تفسیر نتایج فرضیه فوق احتمالاً به قرار زیر نشان می‌دهد که: تاب آوری پیش‌بینی کننده خوب و درستی در سلامت روان می‌باشد. در واقع به نظر می‌رسد میزان تاب آوری در ایجاد سلامت روان نقش مهم و تعیین کننده‌ای دارد. بنابراین افراد مبتلا به وابستگی مواد که آموزش تاب آوری دریافت کرده‌اند، بواسطه انعطاف پذیری انطباقی، اعتماد به نفس بالاتری داشته و در مقایسه با افرادی که از سطح پایین تاب آوری برخوردارند، سازگاری روان شناختی بهتری دارند. از این رو بدیهی است که ضعف و یا عدم سلامت روان در افراد مبتلا به وابستگی مواد می‌تواند به دلیل ناتوانی در به تأخیر انداختن منبع لذت که همان مصرف مواد است، باشد.

با توجه به محدودیت‌های تحقیق حاضر که عبارتند از اندازه بودن حجم نمونه و ابزار اندازه‌گیری، از آنجا که ممکن است محدودیت‌های فوق الذکر بر تعیین پذیری یافته‌ها اثر سوء بگذارد و یافته‌ها را دچار محدودیت کند، از لحاظ پژوهشی پیشنهاد می‌شود که در تحقیقات آتی از حجم نمونه بزرگتر و ابزار اندازه گیری دقیق‌تر و جامع‌تر همراه با مصاحبه

بالینی استفاده شود. همچنین از لحاظ کاربردی پیشنهاد می شود که دوره های ویژه آموزش تاب آوری برای افراد مبتلا به وابستگی مواد جهت توانمندسازی و ارتقاء سلامت روان آنها استفاده شود. بنابراین به نظر می رسد که از تاب آوری بتوان به عنوان ابزاری جهت پیشگیری از سوء مصرف مواد در گروههای در معرض خطر استفاده کرد.

منابع

- بشارت، محمد علی و همکاران. (۱۳۸۷). رابطه‌ی تاب آوری و سخت کوشی با موفقیت ورزشی و سلامت روانی در ورزشکاران. *مجله روان‌شناسی معاصر*, پاییز ۱۳۸۷، ۴۹-۳۸.
- تجلى، فاطمه و لطفیان، مرتضی. (۱۳۸۷). بررسی تأثیر ابعاد الگوهای ارتباطی خانواده بر سلامت روان با واسطه هوش هیجانی نوجوانان. *فصلنامه خانواده پژوهی*, زمستان ۱۳۸۷، ۴۲۲-۴۰۷.
- خدارحیمی، سیامک. (۱۳۷۴). مفهوم سلامت روان شناختی. *انتشارات جاودان خرد*, مشهد، چاپ اول.
- داداش زاده، شیوا. (۱۳۸۸). بررسی رابطه سبک زندگی و میزان تاب آوری والدین دارای فرزندان ۱۴ تا ۱۸ ساله‌ی با و بدون اختلال سلوک از شهر تهران. *پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی کودکان استثنایی*. دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.
- رحیمیان بوگر، اسحاق و اصغر نژاد، علی اصغر. (۱۳۸۷). رابطه سرخختی روان‌شناختی و خود تاب آوری با سلامت روان در جوانان و بزرگسالان بازمانده زلزله شهرستان بم. *مجله روانپژوهی* و *روان‌شناسی بالینی ایران*, سال چهارم شماره ۱، بهار ۱۳۸۷، ۷۰-۶۷.
- زرین کلک، حمید رضا. (۱۳۸۹). تأثیر آموزش مولفه‌های تاب آوری بر کاهش سطح اعتیادپذیری و تغییر نگرش دانش آموزان مقطع متوسطه ساکن در حومه تهران نسبت به مصرف مواد. *پایان نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.
- سامانی، سیامک و جوکار، بهرام و صحراء‌گرد، نرگس. (۱۳۸۶). تاب آوری سلامت روانی و رضایتمندی از زندگی. *مجله روانپژوهی* و *روان‌شناسی بالینی ایران*, سال سیزدهم شماره ۲۹۵، ۲۹-۳.
- سرمد، زهره و بازگان، عباس و حجازی، الهه (۱۳۸۱). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. نشر آگاه.

سیدری، سمیه. (۱۳۸۹). اثربخشی آموزش تاب آوری بر کاهش رفتار پرخاشگرانه دختران دبیرستانی مقطع اول متوسطه منطقه ۱۳ شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.

شاکری نیا، ایرج و محمد پور، مهری. (۱۳۸۸). رابطه سرسختی روان‌شناختی و تاب آوری با سلامت روان در کوهنوردان پسر شهر رشت. مجله ایرانی اخلاق و تاریخ پزشکی، زمستان ۱۳۸۸ کیانی، سعید. (۱۳۸۹). رابطه هوش هیجانی، تاب آوری و سازگاری اجتماعی در دانشجویان شاهد جهت تبیین مدل سلامت روانی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.

محمدی، مسعود. (۱۳۸۴). بررسی عوامل موثر بر تاب آوری در افراد درعرض خطر سوء مصرف مواد. پایان نامه دکتری. دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.

یعقوبی، نور الله. (۱۳۷۴). بررسی همه گیری شناسی اختلالات روانی در مناطق شهری و روستایی صومعه سرا - گیلان. پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی. انتستیتو روانپزشکی تهران، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی ایران.

- Antonovsky, A. (1987). Unraveling the mystery of health. How people manage stress and stay well. San Francisco: Jossey-Bass Publishers.
- Catherine Ann. lesio. (2007). Accountability for mental Health counseling in schools. Thesis. Rochester Institute of Technology. Accessed from: <http://scholarworks.rit.edu/theses/7127>
- Conner, K. M. & Davidson, J. R. T. (2003). Development of a new resilience scale: The Conner-Davidson Resilience Scale (CD-RISC). *Journal of Depression and Anexity*, 18, pp 76-82.
- Friborg, O, Hjemdal, O, Rosenvinge , O. H, Martinussen , M. Aslaksen , M. & Flaten , M. A. (2006). Resilience as a moderator of pain and stress. *Journal of psychosomatic research*. 61. 213-219.
- Inzalicht, M. Aronson, j, Good, C. & McKay, L. (2006). A particular resilience to threatening environments. *Journal of experimental social psychology*, 42. 323-336.
- Keyes. C.L.M. (2002). The mental health continuum: from languishing life. *Journal of Health and social Research*. 43: 207-222.
- Kumpfer, K. L. (1999). Factor and processes contributing to resilience: The resilience framework. In: M.D.
- Lazaruz, Richards. (2004). Personality and adjustment prentice Hall Inc Englewood cliffs New Jersey.

- Masten, A. S. (2001). Ordinary magic: Resilience processes in development. *American Psychologist*, 56, 227-238.
- Olsson C.A. (2003). Adolescent resilience: a concept analysis. *Journal of adolescence*. vol: 26 :pp 1-11.
- Silliman, B. (1994). Resiliency Research Review: Conceptual & research foundations. Available on: <http://www.cyfernet.org/research/resilreview.html>.
- Tugade, M.M, & Fredrickson, b. l. (2004). Resilient individuals use positive emotions to bounce back from negative emotional experiences. *Journal of personality and social psychology*, 86. 320-333.
- Werner, E. (1997). Vulnerable but invincible: High risk children from birth to adulthood. *Acta paediatrica supplement*, 422, 103-105.
- Wolff, S. (1995). The concept of resilience. *Australian and new zealand journal of psychiatry*, 29. 565-574.